

PROMISIUNI

Premierul Orban promite sprijin pentru aeroport și autostradă

● „Vă garantez că vom aloca bani de la bugetul de stat pentru aeroport. Nu știu cum vă puteți imagina altfel, mai ales că eu sunt brașovean și deja am spus, cu mai multe ocazii, că îl voi sprijini”, a spus Orban

► **Mihaela PARGHEL**

Prezent vineri la Brașov, premierul României, Ludovic Orban, a promis sprijin guvernamental pentru construirea aeroportului de la Ghimbav, aflat acum în lucru. Mai mult, Orban spune că va sprijini Brașovul și în domeniul sănătății, urmând să solicite ministerului de resort să ia măsuri pentru urgentarea lucrărilor de la viitoarea unitatea de primiri urgențe a Spitalului Clinic Județean de Urgență Brașov. De altfel, prim-ministrul a făcut vineri o vizită la spital, pentru a vedea cum au fost renovate cele patru etaje din corpul B al unității medicale și cum se desfășoară lucrările în zona care este încă în șantier.

„Vom aloca bani, cum vă puteți imagina altfel”

Într-o întâlnire cu presa, prim-ministrul Ludovic Orban a garantat că Executivul va sprijini din bugetul pe 2020, proiectul Aeroportului Internațional Brașov-Ghimbav, răspunzând astfel unei întrebări legate de o posibilă

alocare de la bugetul de stat, anul viitor. „Vă garantez că vom aloca bani de la bugetul de stat pentru aeroport. Nu știu cum vă puteți imagina altfel, mai ales că eu sunt brașovean și deja am spus, cu mai multe ocazii că îl voi sprijini”, a declarat Ludovic Orban. Una dintre „ocaziile” cu care Orban a făcut o declarație similară a fost în 2008, când alături de președintele de atunci al Consiliului Județean, Aristotel Cănescu, Orban a îngropat pe șantierul aeroportului „celebra”, „capsulă a timpului”, gest simbolic pentru debutul lucrărilor la acest obiectiv. După 11 ani, aeroportul de la Ghimbav este încă în șantier.

La autostrada Brașov – Comarnic „trebuie desțelenită situația”

Pe de altă parte, premierul Ludovic Orban spune că va avea o atenție specială și pentru autostrada Comarnic – Brașov, unde „trebuie să desțelenim situația”. Orban a amintit că pe vremea când era ministru al Transporturilor, în 2008, a aprobat indicatorii tehnico-economici ai proiectului și a dus investiția desfășurată prin parteneriat public-privat, până la momentul selectării partenerilor privați. „Din 2008, de când am plecat de la minister nu s-a întâmplat nimic. De două ori a fost selectat același consorțiu, odată Aktor cu Vinci, apoi Vinci cu Aktor. De fiecare dată, consorțiul declarat câștigător nu a găsit finanțare (...). Acolo trebuie să desțelenim situația. În ultimii doi ani au fost nebuniile Vioricăi Dăncilă legate de autostrada Comarnic – Brașov, care, în primă fază, fără să anunțe Banca Mondială, a renunțat la serviciile acestei instituții, după ce fusese convinsă de predecesorul ei, Mihai Tudose, să se implice. Apoi, a anunțat prin Comisia Națională de Prognostice un consorțiu de câștigător, care, în realitate nu este câștigător, pentru că nu s-a semnat nici un contract. Același Viorică Dăncilă a spus că vrea să includă autostrada pe lista investițiilor strategice, astfel încât să beneficieze de finanțare de la bugetul de stat. Trebuie să vedem clar care este situația acestui tronson”, a mai declarat Orban.

Premierul va cere ministrului Sănătății o informare și despre UPU Brașov

În ceea ce privește UPU, de la Spitalul Județean, premierul Ludovic Orban spune că va cere ministrului Sănă-

tății o informare cu privire la stadiul proiectului și măsuri ferme pentru accelerarea proiectului, care de șase luni este tot la stadiul de „groapă în curtea spitalului”. „Luni voi vorbi cu ministrul Sănătății, Victor Costache, să facă o informare rapidă privind stadiul proiectului și

măsurile pe care le ia pentru a accelera derularea proiectului”, a declarat premierul. Acesta s-a declarat mulțumit de felul în care arată, în general, Spitalul Județean, după ce a făcut o vizită în corpul B, la etajele unde s-au finalizat lucrările de modernizare și consolidare.

Dinamitarea monumentului Mileniului de pe Tâmpa-scenariu de thriller politic

Presa brașoveană din secolul al XIX-lea furnizează întâmplări ce ar putea deveni oricând subiectul celor mai palpitante filme de acțiune, aducând în scenă personaje sinistre, spioni, dispariții misterioase-proiectate toate pe fundalul tensionat al raporturilor româno-maghiare și al intrării României în Primul Război Mondial.

Numărul 197 al „Gazetei Transilvaniei,” din 7/19 septembrie 1896, combătea într-un amplu articol cu titlul „Floricele milenare” ridicarea de către statul maghiar, pe vârful muntelui Tâmpa, a unuia dintre cele șapte monumente dedicate sărbătorii milenare a maghiarimii. Pe un ton disprețuitor, autorul articolului dezbatte semnificația șovină și antiromânească a intenției de a ridica o statuie în amintirea unui rege-intemeietor maghiar, apostrofându-i nu numai pe maghiari de îndrăzneala lor și de indiferența față de sensibilitatea altor etnii, dar și pe sașii moderați pentru servilism și complicitate cu maghiarii.

„Și, etă că ne-am și pomenit cu jupânul Árpád în vârful Tâmpai. Ce-i drept, încă nu i-am văzut cinstita față și nu scim, cu ce ochi se înholbă către noi: decă e crunt și

ne'mpăcat, ori că are o privire mai civilisată”.- se întreabă malițios autorul, proiectând, prin stereotipurile și prejudecățile, pe care se greșea articolul, imaginea unei alterități violente, agresive, care atentează la integritatea identitară a românilor. (maghiarii sunt violenți, sunt „perciunați”, sașii sunt oportuniști).

Aceeași „Gazeta Transilvaniei”, în numărul 202 din data de 17/30 septembrie 1913, într-un articol (*Un atentat...*) din pagina 3, revine asupra subiectului obeliscului de pe Tâmpa, de data asta, pentru a consemna, pe un ton lapidar că „un necunoscut a pus o dinamită la monumentul milenar de pe Tâmpa.” În seara de 27 septembrie, în jurul orei 6, „un individ înțolț în haine domnești, însă cam neglijat în îmbrăcăminte” fusese văzut de către birtășita de la „Casa de tir”, cu un sfert de oră înainte de explozie. Din monumetelul dinamitat s-ar fi desprins blocuri de piatră de 400-500 de kilograme, conform relatărilor căpitanului de poliție, F.Albrich. Zgomotul detunăturii a tulburat liniștea Scheiului și a semănat panică, însă autorul articolului nu insistă asupra gravității atacului

terorist, cu implicații politice chiar în plan european (așa cum vor demonstra cercetările istoricilor din vremuri mai noi), ci invocă un articol din „fițuica” Brassói Lapok”, care transfera semnificația atentatului în sialul conflictelor interetnice, susținând că românii ar fi dinamitat monumentul și reclamând neputința poliției de a-l identifica pe atentator.

Asupra incidentului „Gazeta” va reveni în numărul 276, din data de 18/31 decembrie 1913, în articolul „Furtuna de azi noapte. Prăbușirea monumentului lui Árpád,” în care va descrie cu lux de amănunte efectele vremii nefavorabile asupra construcțiilor din Brașov, motivând în acest fel prăbușirea monumentului-lemnă de pe Tâmpa. Autorul nu pune nicidecum în legătura efectele vremii dezlănțuite cu explozia puternică din urmă cu câteva luni, cea care avariasse în mare măsură monumentul, însă nu omite să conchidă că, cel puțin în cazul de față, maghiarimea nu mai poate da vina pe români pentru paguba produsă. Intenția articolului este în mod cert de minimalizare a actului în sine și a consecințelor ce ar putea decurge de aici.

Prăbușirea monumentului de pe Tâmpa se circumscrie seriei episoadelor conflictuale, desprinse din imaginarul ostilității, care fixează deja cunoscutele clișee etnoculturale. Identitatea atentatorilor este făcută publică de presa maghiară: Ilie Cătăraș și Timotei Kirilov. Cei doi reușiseră să distrugă mitul existenței milenare a maghiarilor pe pământ transilvan, să lovească un simbol al legitimării lor identitare.

Periodicul maghiar „Brassói Hírlap”, în numărul 164, din data de 14 iulie 1914, în articolul „Cătăraș și atentatul de pe Tâmpa” citează periodicul maghiar „Est” („Seara”), care îi indică pe Cătăraș și Kirilov ca făptași ai actului terorist de la Brașov, existând destule indicii că atentatul fusese comis în mod similar celui din Debrecin, unde la 11/24 februarie 1914, fusese aruncat în aer palatul Episcopiei maghiare greco-catolice. Deflația fusese provocată de un dispozitiv exploziv plasat într-un pachet expediat din Cernăuți prin poștă, la deschiderea căruia au murit 3 persoane iar câteva au fost rănite.

Presa maghiară va publica detalii despre cei doi români, informațiile

fiind preluate și de publicațiile bucureștene. Cu toate acestea, cei doi, Ilie Cătăraș și Timotei Kirilov, vor fi de negăsit.

Contele Czernin, ministrul Austro-Ungariei la București, în scrierile sale memorialistice, va acuza autoritățile române de implicarea directă în dispariția celor doi atentatori, care, dincolo de gesturile lor instrumentate politic nu făcuseră decât să redeschidă vechi răni ale animozităților interetnice româno-maghiare.

Articolele sus-menționate pot fi citite integral pe www.presadeiericuochiideazi.ro

**Administrația
Fondului
cultural
național**